

dvs. internationale organisationer. Der kan derfor ikke med henvisning til grundlovens § 20 ske overførelse af beføjelser til andre stater.

Det må anses for utvivlsomt, at den gældende grundlov ikke hjemler overførelse af beføjelser til andre stater. Tilslutning til Schengenkonventionen kan derfor fra dansk side kun ske ved grundlovsændring. Hertil kommer et yderligere grundlovsproblem:

Ifølge konventionens artikel 96 kan et medlemsland indberette en udlænding som uønsket efter reglerne i artikel 28. Det betyder, at denne udlænding skal udvises ved forsøg på indrejse fra et tredjeland. Dermed afskæres de danske myndigheder fra eller begrænses i deres kompetence til at afgøre, om den pågældende udlænding har ret til asyl i Danmark. Denne beføjelse overlades i realiteten til andre landes myndigheder. Da der er tale om suverænitetsoverdragelse til en anden stat og ikke til en mellemfolkelig myndighed, kræver dette grundlovsændring.

En vedtagelse af lovforslaget i den nuværende udformning vil således være i strid med grundloven.

Enhedslisten har ud over ovenstående fremført en lang række indvendinger mod Schengenaf-talen og skal her blot yderligere gøre et enkelt problem klart: Som forslaget foreligger i dag, må det konstateres, at et flertal ønsker at sende Danmark ind i et internationalt samarbejde, i hvis ledelse der skal træffes bindende retlige beslutninger, uden at Folketinget har nogen form for parlamentarisk kontrol med, hvad der finder sted.

I det notat, som justitsministeren i forbindelse med redegørelsen om Danmarks medlemskab af Schengensamarbejdet sendte til Folketinget den 19. november 1996, jf. Folketingets forhandlinger side 1666, hedder det:

»Ved Danmarks optagelse som observatør i Schengensamarbejdet aftalte regeringen med Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg, at de to udvalg (i almindelighed skriftligt) bliver orienteret forud for afholdelse af møder i Eksekutivkomiteen samt efterfølgende modtager et kortfattet referat af mødet. Regeringen vil tage initiativ til en drøftelse med udvalgene om, hvorvidt der efter Danmarks optagelse som medlem af Schengensamarbejdet kan være behov for at justere denne ordning.«

For Enhedslisten er det væsentligt at få slået fast, at en »orientering« på ingen måde er en tilfredsstillende form for parlamentarisk kon-

trol med arbejdet i Schengens Eksekutivkomité. En orientering er en redegørelse for, hvad der skal ske på møderne, og hvad regeringen har tænkt sig at sige og gøre. Men denne model sikrer ikke, at Folketinget får den nødvendige og vigtige indflydelse på, hvilke beslutninger der træffes i Schengen.

For at sikre, at der bliver mulighed for at følge udviklingen i dette meget vidtgående samarbejde, har Enhedslisten stillet et ændringsforslag til loven.

Hensigten med ændringsforslaget er at få etableret en model efter samme mønster som den, der i øjeblikket gælder for regeringens ageren i EU-sager. Forud for hvert møde, hvor der skal træffes bindende og afgørende beslutninger, skal ministeren søge forhandlingsmandat i Folketingets Retsudvalg.

Denne model i forhold til Schengens Eksekutivkomité er ikke ukendt i visse af de nuværende Schengenmedlemslande. I Holland findes der et system, som bygger på samme idé. Det hedder således i loven:

»Et beslutningsforslag, som tager sigte på at binde Kongedømmet, skal offentliggøres og fremlægges for parlamentet, så snart teksten til forslaget er færdigbehandlet og før nogen beslutning er blevet truffet angående den i Eksekutivkomiteen«, jf. Staatsblad, den 24. februar 1993, nr. 138.

Spørgsmålet om parlamentarisk kontrol er således ikke ukendt, og Enhedslisten finder det derfor uforståeligt, at der ikke i det foreliggende lovforslag er indarbejdet en model for en sådan, ikke mindst i lyset af, at der findes modeller for en sådan institution/procedure i andre lande i Schengensamarbejdet.

Af notatet, som justitsministeren har henvist til både i Folketingssalen og i besvarelsen af udvalgets spørgsmål nr. 8, jf. bilag 7, kan man forstå, at ministeren ikke ønsker at støtte en sådan parlamentarisk kontrol. Det er ganske uforståeligt, når man i førnævnte notat kan læse, at regeringen vil tage initiativ til en drøftelse af, om der er behov for at justere den ordning, som har været gældende, siden Danmark blev observatør i Schengensamarbejdet. For Enhedslisten havde det ikke bare været naturligt, men indlysende nødvendigt, at denne drøftelse havde fundet sted, inden lovforslaget blev fremsat. Men sådan har ministeren ikke ønsket at mage sagen. Enhedslisten fornemmer hensigten og bliver forstemt!